

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputatio De Statv In Qvo Sint Beatorvm Animae Post
Hanc uitam, ante ultimi iudicij diem**

Dévay Biró, Mátyás

[Nürnberg], [1537]

VD16 D 1300

Condem. Censvrae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34195

CONDEM. CENSURAE.

IN Deum fiducia, nunc fides, nunc spes, nunc charitas dicitur, sunt enim hæc indiuisa, ut dixi superius. Et nota est illa apertissima sententia, quam nemo potest negare. Fide purificatur cor nostrum, Acto. 15. Quod si charitate mundaretur, ut Frater ineptit, esset semper incerta, cum perfectam charitatem nullus possit hic habere. Augustinus ad Hieronymum: Nemo tantum diligit, quantum debet. Et in his grauibus causis fontes rerum quærendi sunt. Scriptura cordis mundiciem, & iustificationem, nunquam tribuit charitati erga proximum, sed fidei, ut Rom. 5. Iustificati ex fide &c. In iustificatione autem hæc tria memori mente tenenda: Imputatio iusticiæ, cum nobis iusticia Christi fide impertitur: Gratuita peccatorum condonatio, & donatio uitæ æternæ, ut possit retineri conscientia certitudo. Ergo sententia ista uera est: Fide tantum nos iustificari, & mundari corda. Quod autem attinet ad sententiam Christi a Fratre adductam Lucæ 11. Christus ibi repræhēdit certa uitia, & ipsi opponit certa remedia. Sic eleemosynæ mundant, ne quis polluitur auaricia & rapinis. Et Christus manifeste exigit dilectionem Dei, quæ non potest existere, nisi fide prius cognouerimus & apprehenderimus beneficium Christi. Ergo manet sententia illa: Iusticia cordis est fides. Deinde quod Frater addit: Charitas est uniuersalior fide, quia fide cum solo Deo agimus, charitate cum multis fratribus. Item charitas maior fide, spe, ut habes 1. Cor. 13. Respondeo: est maior charitas, non ad iustificationem, sed quo ad suos fructus. Fide soli tibi prodes. Nemo enim saluatur fide aliena. Sed charitate poteris prodesse multis, quæ etiam in patria durabit, cum fides cessat & spes,

Propositio

Acto. 15.

Augusti.

Rom. 5.

Lucæ 11.

1. Cor. 13.